



AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 25.01.2005
COM(2005)10 végleges

FEHÉR KÖNYV

a büntetőítéletekre vonatkozó információcseréről, és ezeknek az Európai Unió belüli hatályáról

{SEC(2005)63}

(előterjesztő: a Bizottság)

FEHÉR KÖNYV

a büntetőítéletekre vonatkozó információcseréről, és ezeknek az Európai Unión belüli hatályáról

1. BEVEZETÉS

1. A szabadság, a biztonság és az igazságosság térségének a felállítása feltételezi a tagállamok illetékes hatóságai között a tagállamok területén tartózkodó közösségi vagy nem közösségi személyekre, állampolgárookra vonatkozó ítéletekről és a jog gyakorlásáról való eltiltásokról szóló információk szabad áramlását, valamint annak lehetőségét, hogy az ítéletet kihirdető tagállam területén kívül is ezeknek érvényt szerezzenek.
2. Ez a problémakör többször is felmerült az Unió munkája során, mind az ítéletekről szóló információcsere, mind az ezeknek tulajdonítható joghatás kapcsán. A büntetőítéletek kölcsönös elismerésének elvét megvalósítani kívánó intézkedési program 2., 3., 4., 14., 20., 22. és 23. intézkedése foglalkozik ezekkel a kérdésekkel.¹ A büntetőítéletekről való információcsere minőségének javítását a 2004. március 25-i és 26-i Európai Tanács terrorizmusellenes harcról szóló nyilatkozata prioritásként határozta meg, és 2004. július 19-én megerősítette a Bel- és Igazságügyi Tanács. A hágai program felkérte a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat annak érdekében, hogy „ váljon intenzívebbé a nemzeti bünygyi és eltiltási nyilvántartásokon alapuló információcsere – különös tekintettel a szexuális bűncselekményekre –, annak érdekében, hogy a Tanács ezeket 2005 végéig elfogadhassa”. A jelen fehér könyv célja ezen igény kielégítése.
3. Egyrészt az a célja, hogy képet adjon a büntetőítéletekre és a jog gyakorlásáról való eltiltásokra vonatkozó jelenlegi információáramlás feltételeiről az Unió területén és ambiciózus munkatervet javasoljon a tagállamok között a büntetőítéletekre vonatkozó számítógépesített információáramlást lehetővé tevő rendszer létrehozásáról. Másrészt pedig célja az arról történő elgondolkodtatás, hogy milyen következményei vannak annak, ha a tagállamok figyelembe veszik a többi tagállamban kihirdetett büntetőítéleteket. Ezzel a szemponttal számos kiegészítő munkának kell foglalkoznia a következő években, és a jelen fehér könyv ebből a szempontból csak a büntetőítéletek Európai Unió területén belüli hatálya problémakörének első megközelítése.

¹ HL C 12, 2001.01.15., 10. o.

2. A JELENLEGI HELYZET

2.1. Az ítéletek nemzeti nyilvántartási rendszerei rendkívül eltérőek

4. A melléklet táblázatai bemutatják a nemzeti bűnügyi nyilvántartási rendszereket, ahogy az a Bizottság által a tagállamoknak kiküldött kérdőívek alapján megállapítható. Ezek alapján kimondható, hogy a nemzeti bűnügyi nyilvántartási rendszerek egymástól nagyon eltérőek (1. melléklet).
5. **A nemzeti nyilvántartási rendszerek központosítása és széleskörű számítógépesítése:** a nemzeti nyilvántartások majdnem minden tagállamban központosítottak. Különböznek egymástól a centralizált adatbázist kezelő hatóságok is (igazságügy minisztérium, belügyminisztérium, rendőrség). A nyilvántartások túlnyomó többsége számítógépesített, ha pedig nem, akkor többnyire vannak erre vonatkozó tervek.
6. **A tartalom:** a nemzeti nyilvántartásokba bevitt információk nem azonosak. Némelyek tartalmazzák minden ítéletet, mások csak a legsúlyosabb bűncselekményeket. Némelyek a jogi személyekkel szemben kihirdetett ítéleteket tartalmazzák, mások nem. Némelyek a megítélt dolgokra („res judicata”) vonatkozó ítéletekre korlátozódnak, mások — legalábbis ideiglenes jelleggel — a jogorvoslatképes ítéleteket tartalmazzák. Némely nyilvántartásban van külön rész a folyamatban lévő büntetőeljárások, valamint — például mentális beszámíthatatlanság okán — bizonyos felmentő vagy törlő ítéletek részére. Némely tagállamban a bevitt ítéletek kizárólag a büntető joghatóságtól származnak. Más esetekben államigazgatási szervek vagy kereskedelmi bíróságok olyan ítéletei is szerepelnek a büntetőügyi nyilvántartásban, mint például fegyelmi határozatok vagy bizonyos foglalkozások gyakorlásától való eltiltás. A büntetésvégrehajtási intézkedésekről szóló információk sem egységesek.
7. **A nemzeti nyilvántartásokhoz való hozzáférés:** a nemzeti jogszabályok nem egységesek abból a szempontból, hogy milyen hatóságok férhetnek hozzá a büntetőügyi nyilvántartásokhoz. Bizonyos esetekben kizárólag az igazságügyi hatóságok vagy csak a rendőrség férhet hozzá teljes mértékben a meglévő adatokhoz. Ez a hozzáférés lehet közvetlen vagy közvetett. Ezekhez egyébként azok a közigazgatási hatóságok is hozzáférhetnek, amiknek feladatvégzésük érdekében erre szükségük van. Hozzáférésük lehet teljes vagy célzott. Néhány tagállamban a bűnügyi nyilvántartáshoz harmadik személyek is hozzáférhetnek (szakmai egyesületek, magánmunkaadók, magánnyomozók, stb.). Végül, a legtöbb nemzeti jog lehetővé teszi, hogy az érintett személyek hozzáférjenek a róluk szóló nyilvántartásokhoz. Ez a hozzáférés mindamellet szöbeli vagy csak kivonatos tájékoztatásra is korlátozódhat.
8. **A nyilvántartásban szereplő adatok törlési határídeje** erősen változó. Bizonyos tagállamok nem törlik az adatokat, másokban pedig a törlés például automatikus vagy kérhető.

2.2. Információcsere a büntetőítéletekről

9. A többi tagállamban kihirdetett ítéletekről szóló tájékoztatást jelenleg a — a hozzá 1978. március 17-én csatolt kiegészítő jegyzőkönyv 4. cikkével kiegészített — 1959.

évi, a kölcsönös büntügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény 13. és 22. cikke² (a továbbiakban : „1959. évi egyezmény”) szabályozza.

10. Ezek a rendelkezések szabályozzák egyrészt az egyezmény részes államai között a hatósági erkölcsi bizonyítványok átadási feltételeit, másrészt előírják annak kötelezettségét, hogy évente egyszer közöljék egymással saját állampolgáraik ítéleteit.
11. Jóllehet az 1959. évi egyezmény biztosítja az információcsere jelenlegi kereteit, ez a mechanizmus behatárolt lehetőségeket nyújt. A különböző elvégzett tanulmányokból³ és a Bizottság rendelkezésére álló információkból kiderül, hogy az információcsere akadozik. A működési zavaroknak három oka van :
 - nehéz gyorsan azonosítani azokat a tagállamokat, amikben egy személyt már elítéltek ;
 - nehéz gyorsan és egyszerű eljárással informálódni ;
 - nehéz megérteni az esetlegesen átadott információt.
12. ***Nehéz gyorsan azonosítani azokat a tagállamokat, amikben egy személyt már elítéltek*** : egy tagállam számára gyakorlatilag nehéz gyorsan, teljes körűen és megbízható módon megtudni, hogy egy személyt elítéltek-e már valamely másik tagállamban. Háromféle helyzetet különböztethetünk meg :
 - az 1959. évi egyezményben nem részes államok állampolgárai esetében az egyezmény 22. cikke által előírányzott, az állampolgárság szerinti államban történő információcentralizációs mechanizmus nem működik. Ebben az esetben — hacsak nem kérdezzük végig minden tagállamot — nem lehet megtudni, hogy, hogy volt-e a személy már büntetve az Unió területén.
 - a nem állampolgárok, vagyis az 1959. évi egyezményben részes államok állampolgárai esetében, az állampolgárság szerinti államban történő információcentralizációs mechanizmusnak elvben működni kell. Mindamellet ha az egyezmény kötelezi is az egyezményben részes államokat arra, hogy megosszák a külföldi állampolgárokkal szemben hozott büntetőítéletek információit, nem írja elő, hogy az állampolgárság szerinti állam be is vezesse ezeket saját nemzeti nyilvántartásába. És valóban, az egyezményben részes több állam nem is, vagy csak részben teszi ezt meg. Mások csak a saját rendszerük által ismert helyzeteknek megfelelő ítéleteket és büntetéseket vezetnek be. Ebből következik, hogy az állampolgárság szerinti állam büntetőügyi nyilvántartása gyakran hiányos. Következésképp ha egy másik állam az állampolgárság szerinti államhoz fordul egy személy büntetett előéletének lekérdezése érdekében, akkor csak részleges információkhoz jut. Ezen kívül az állampolgárság szerinti állam a többi államban hozott ítéleteket kétségtelenül a saját jogrendjének megfelelően fogja bevezetni vagy törölni. Ebből következik, hogy ugyanaz az ítélet kétféle jogi

² Európa Tanács, Európai szerződések sorozat 30.

³ Lásd az Institute of Advanced Legal Studies (ISLA) által 2000-ben a Falcone program (2000/FAL/168) keretében elvégzett tanulmányt. Az Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP) által 2001-ben a Grotius program (2001/GRP/024) keretében elvégzett tanulmány.

utat jár be : egyet az ítéletet hozó, egy másikat pedig az állampolgárság szerinti államban, és ebből bizonyos zavar támad.

- Ami az állampolgárokat illeti, az egyezményben részes többi államban hozott ítéletek megismerésének jobbnak kellene lennie, mivel az 1959. évi egyezmény kötelez azok átadására. Mindamellett jogi és gyakorlati okok miatt ez csak részleges. Jogilag az információátadást néha az egyezménnyel kapcsolatos fenntartások gátolják. Egyébiránt bizonyos helyzetek nincsenek kielégítő módon szabályozva (például a kettős állampolgárságúak esetében). Az is előfordul, hogy bizonyos tagállamok nem vezetnek be saját bűnügyi nyilvántartásukba a más államok által hozott ítéleteket. Végül a gyakorlatban ez az információátadás néha hiányos (például amikor a nemzeti nyilvántartások nem tartják számon az elítélt személyek nemzetiségét) vagy egész egyszerűen elmarad.

13. ***Nehéz gyorsan és egyszerű eljárással informálódni*** : Amikor a nemzeti hatóságok nem állampolgárok büntetett előéletét meg kívánják ismerni, kérhetnek erről információt igazságügyi együttműködés keretében (1959. évi egyezmény 13. cikke). A gyakorlatban ez a mechanizmus rosszul működik, és a nemzeti igazságügyi hatóságok gyakran úgy ítélik, hogy nagyon nehéz, szokatlan és a nemzeti eljárás menetével összeegyeztethetetlen módon lehet csak egy másik tagállamból beszerezni a büntetett előéletre vonatkozó információkat. Tulajdonképpen az igazságügyi hatóságok gyakran ítélik el más tagállamok állampolgárait pusztán a nemzeti nyilvántartásban szereplő ítéleteket látva, és ugyanakkor egyáltalán nem ismerik a többi tagállamban esetlegesen meghozott ítéleteket, különös tekintettel az állampolgársági vagy lakóhelyi tagállamban meghozottakra.
14. ***Nehéz megérteni a kapott információt*** : a többi tagállamból származó, az igazságügyi hatóságokkal közölt információkat nem mindig értik meg. A fordítási nehézségek csak részben okolhatók a megértési nehézségekért, a jogi nehézségek azonban ennél is nagyobbak. Tulajdonképpen a nemzeti bűnügyi nyilvántartás adatai nagyon sokrétűek. Ezek a nemzeti rendszerektől függenek, és az információk tartalma — azon belül is a büntetések — gyakran zavarba ejtő az információt befogadó hatóságok számára.
15. 2004. október 13-án a Bizottság elfogadta a Tanácsnak a bűnügyi nyilvántartásból származó információk cseréjéről szóló határozati javaslatát⁴. Ennek a javaslatnak az a tárgya, hogy rövid időn belül javítsa a tagállamok közötti jelenlegi információcsere módjait. Nem változtatja meg azokat alapvetően, és csak részleges választ ad azokra a fentebb említett diszfunkcionalitásokra, amiket egyébiránt a rendszer minden jövőbeli, megjavításra vonatkozó tervének meg kell szüntetnie.

2.3. A jog gyakorlásáról való eltiltás problémaköre

16. Az eltiltás egy különleges szankciótípus, ami speciális problémákat vet fel az információcsere és az információkhoz való hozzáférés, valamint azok joghatása szempontjából. Jelen esetben csak azokkal foglalkozunk, amik büntetőítéletekhez kapcsolódhatnak. Ezeket az ítélethirdetéskor a büntetőbíró expressis verbis kihirdetheti, vagy pedig automatikusan következik az ítéletből. Ezeket a

⁴ COM (2004) 664 végleges.

büntetőítéletek konzekvenciáit érvényesítő polgári, államigazgatási vagy fegyelmi eljárások keretein belül is kihirdethetik. Ezen eltérésekből kifolyólag az eltiltásra vonatkozó információk nem mindig szerepelnek a nemzeti bűnügyi nyilvántartásban, és nagyon esetleges módon hozzáférhetőek. Egyébként amikor ez az információ rendelkezésre áll, akkor sem mindig használható, mert a harmonizáció hiánya ténylegesen akadályozza a kölcsönös elismerést. A Bizottság 2005-ben közleményt bocsát ki a témáról. Egy bűncselekménytípusra lebontott, ágazati megközelítés tűnik megfelelőnek. Belgium már 2004 novemberében benyújtott egy kezdeményezést a gyermekpornográfia bűncselekményének következményeként a gyermekekkel folytatott munka jogától való megfosztás kölcsönös elismeréséről. Ez első lépés ebben a tárgyban.

3. INFORMATIKAI RENDSZER FELÁLLÍTÁSÁVAL JAVÍTANI KELL AZ INFORMÁCIÓCSERÉT

17. **Cél:** A büntetőítéletekkel foglalkozó minden információcsere-rendszer célja kell, hogy legyen, hogy a végfelhasználó számára lehetővé tegye, hogy a saját nemzeti nyilvántartásán keresztül, rövid időn belül, elektronikus és titkosított módon teljes és könnyen érthető információkat szerezzen azokról a büntetőügyekről, amiknek egy személy az Unió területén alanya volt.

3.1. A lehetséges opciók

18. A kölcsönös elismerés programja három olyan opciót fogalmazott meg (4. intézkedés), ami javíthatja a tagállamok között az ítéletekre vonatkozó információcsere: *(i) a kétoldalú cserék megkönnyítése, (ii) a nemzeti nyilvántartások hálózatba kötése, és (iii) egy igazi európai nyilvántartás létrehozása.*

19. A két első opció előnye, hogy az információkat nemzeti szinten kezeli, tekintettel van a nemzeti jogszabályok által a szenzitív információkra vonatkozóan meghatározott kezelési és hozzáférhetőségi szabályokra, és elkerülhető a másodlatok készítése. Ezzel szemben három nagy hátránya van :

- annak érdekében, hogy teljes körű információk álljanak rendelkezésre a meghozott ítéletekről, feltételezik minden nemzeti nyilvántartás lekérdezését, ennek pedig az lenne a következménye, hogy nagymértékben megnövekedne a nemzeti nyilvántartásokhoz befutó kérelmek száma.
- feltételezik 25 X 24 = 600 cserelehetőség vagy ugyanannyi hozzáféréskapacitás megszervezését különböző architektúrákból kiindulva.
- nem teszik lehetővé a kérelmező hatóságok számára érthető és azonnal felhasználható információ megszerzését.

20. A harmadik opció lehetővé teszi ezen nehézségek leküzdését, és egy standard formájú csere létrehozásán alapul, amely szerint az információk központi szinten lennének tárolva. Mindamelllett ez az elérendő célokhoz képest aránytalanak tűnik. Tulajdonképpen feltételezi, hogy a nemzeti nyilvántartásokban szereplő adatok európai szinten duplikálva legyenek. Egy ad hoc fenntartási, hozzáférési, valamint ezen információkra szabott jogi rendszer létrehozását is feltételezi.

3.2. A javasolt megoldás

21. Annak érdekében, hogy ésszerű határidőn belül létrejöjjön a büntetőítéletekre vonatkozó információcsere hatékony módja, az európai adatbázis létrehozása és a nemzeti adatbázisok hálózatba kötése keresztezésével egy „vegyes” rendszert kell létrehozni. Ennek célja kell, hogy legyen a fentebb leírt három fő diszfunkcionalitás kiküszöbölése. A megvalósítása két ütemben történhet :
- az első szakaszban létre kell hozni azoknak a tagállamoknak az azonosítási rendszerét, ahol a személy már büntetve volt, és egy olyan műszaki és elektronikus infrastruktúrát, ami lehetővé teszi a büntetőítéletekre vonatkozó információk gyors és titkosított áramlását ;
 - a második szakaszban kidolgozásra kerül egy olyan „standardizált európai adatcsere formátum”, ami lehetővé teszi, hogy a végfelhasználó érthető és használható információhoz jusson ;
22. **Az első szakasznak** lehetővé kell tennie, hogy gyorsan megtalálható legyen az vagy azok a tagállam/ok, ahol a személy már büntetve volt. Egy személy büntetett előéletére való rákeresés ma az állampolgársági állam bűnügyi nyilvántartása lekérdezésével történik, de láttuk, hogy az így kapott eredmények nem túl megbízhatók.
23. Feltételezi a **büntetett előéletű személyek európai jegyzékének** létrehozását is. Ez az index csak a személy azonosításához szükséges adatokat (név, keresztnév, születési hely és idő, állampolgárság, stb.), és a büntetésének helyéül szolgáló tagállam nevét tartalmazná, a nemzeti jogszabályoknak és a magántitokhoz való jog védelméről szóló európai jogszabálynak megfelelően viszont nem tartalmazna semmit az ítélet tartalmáról és formájáról. Az indexet lekérdezve egy tagállam azonnal megtudná, hogy melyik másik tagállamban van már ítélet, amit közvetlenül ehhez a tagállamhoz fordulva megszerezhet (lásd a 2. melléklet ábráját).
24. Ennek az indexnek a létrehozása azt is feltételezi, hogy az Unió szintjén elfogadásra kerül a büntetőítélet közös definíciója. Tulajdonképpen — tagállamoktól függően — a bűnügyi nyilvántartásokban lehet egy sor, a per előtti szakaszban hozott eljárásjogi határozat (lásd fentebb a 6. pontot). Az információcsere minősége és a felállítani javasolt index megbízhatósága feltételezi, hogy megegyezés jöjjön létre azon ítéletek típusáról, amik egy személynek az indexbe való felvételét indokolják. A bűnügyi nyilvántartásból származó adatok cseréjével foglalkozó határozatra vonatkozó javaslattétel kapcsán a Bizottság javaslatot tett a büntetőítélet fogalmának meghatározására. Ezt a szándékosan restriktív, csak a személy bűnösségét megállapító törvényszékek végső ítéleteire koncentráló definíciót — ezekhez adódnak még bizonyos, általában a igazságügyi együttműködéshez tartozó vegyes (államigazgatási/büntető) határozatok — el lehetne fogadni.
25. A rendszernek **a központi nemzeti hatóságok között kell működnie**. Mindegyikük feladata lesz — a nemzeti jognak megfelelően — először is biztosítani, hogy a kérelmező hatóság vagy személy hozzáférhessen az igényelt információhoz, és azután olyan teljes értékű választ adni neki, ami magába foglal — a nemzeti szinten rendelkezésre álló információkon kívül — minden európai szinten meglévő információt is.

26. Technikailag ez a megoldás megfelel az olyan más európai információs rendszerek keretében megismert és kipróbált mechanizmusoknak, mint például a SIS vagy Eurodac. Az ezen két rendszer keretében meglévő infrastruktúrát egyébként ismét felhasználhatjuk, minek következtében jelentős megtakarítások érhetők el, ugyanakkor teljes mértékben megőrizhetjük ezen rendszerek autonómiáját, mivel az infrastruktúra ismételt felhasználása nem igényli az adatok megosztását.
27. Ez a javaslat magába foglalja a nemzeti nyilvántartások közötti titkosított és gyors adatszeréhez szükséges műszaki infrastruktúra felállítását is. Az első szakasztól kezdődően tehát a kérelmek és a válaszok elektronikus úton gyorsan és titkosítva áramolhatnak a nemzeti hatóságok között (szkennelt dokumentumok elektronikus továbbítása).
28. A fentebb vázolt rendszer felállítása lehetővé teszi a jelenleg fennálló nehézségek egy részének kiküszöbölését, de — mivel a kicserélt információ nem standard formátumú — nem alkalmas azonnal érthető és felhasználható információk megszerzésére.
29. A **második szakasz** feladata lesz az információcsere további felgyorsításának lehetővé tétele. A nemzeti nyilvántartásokban jelenleg fellelhető információk nagyon heterogének. A digitális információcsere rendszerének létrehozása egy minden tagállam által elismert, olyan „standard európai formátum” meghatározását feltételezi, ami lehetővé teszi az információk könnyen lefordítható és jogilag mindenki által értelmezhető továbbítását.
30. Ennek a formátumnak feltétlenül tartalmaznia kell
- Az ítélet tárgyát képező személyre vonatkozó információkat (név, keresztnév, születési idő, születési hely, adott esetben álnév vagy alias, nem, állampolgárság, jogi forma, jogi személyeknél a székhely...);
 - az ítélet formájára vonatkozó információkat (idő és hely, az ítéletet hozó hatóság neve és jellege, az ítélet jellege: végleges ítélet, az ügyész nem megfellebbezhető határozata ...);
 - az ítéletre okot adó cselekményekre vonatkozó információkat (idő, hely, jelleg, jogi minősítés, büntetőszöveg ...);
 - az ítélet tartalmára vonatkozó információkat (meghozott intézkedés, büntetés, esetleges mellékbüntetések, biztonsági intézkedések, a büntetés vagy az intézkedés időtartama, a büntetésvégrehajtáshoz kapcsolódó utólagos elemek, esetleges jogvesztés ...).
31. Az információáramlás megkönnyítése érdekében ezen adatok mindegyikét pontosan meg kell határozni, és amennyiben lehetséges, kodifikálni kell a fordítás könnyebbé tétele érdekében. Amikor ez a „standard európai formátum” elkészül, a kérelmező hatóság rendkívül rövid időn belül saját nyelvén információkhoz jut majd. A használt jogi fogalmak közötti különbségekből eredő nehézségek leküzdése érdekében a mechanizmust ki kellene egészíteni a bejegyzett fogalmak jellegét és jelentését megmagyarázó „szómagyarázattal”. Ez a mechanizmus — anélkül, hogy a büntetések eltérő jellegéből eredő nehézségeket feloldaná — legalább lehetővé tenné

a jó átláthatóságot és elfogadható szinten biztosítaná a kölcsönös megértést a végfelhasználók számára.

3.3. Munkaprogram

32. Egy első műszaki megvalósíthatósági tanulmány végeztével a Bizottság 2005 tavaszán — az előbb bemutatott első szakasznak megfelelően — be fog nyújtani az ítéletekre vonatkozó számítógépesített információcsere európai mechanizmusának felállításáról szóló határozati javaslatot. Szintén 2005-ben a „standard európai formátum” elemei egy olyan második megvalósíthatósági tanulmány tárgyát fogják képezni, amely egyszerre foglalkozik a jogi és műszaki szempontokkal, valamint a terv 2. második szakaszát is előkészíti. Az 1. szakasz megvalósítása 2006-ban megkezdődhet.

4. AZ EURÓPAI UNIÓ MÁS TAGÁLLAMAIBAN HOZOTT ÍTÉLETEKRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK FELHASZNÁLÁSA

33. A büntetőítéletekre vonatkozó információcsere minősége javításának csak akkor van értelme, ha ezeket fel is lehet használni. Egy ítéletnek a többi tagállam jogrendszerére gyakorolt hatása többféle lehet.

34. Az egyik első hatás, hogy lehetetlenné válik ismételt büntetőeljárást lefolytatni ugyanazon bűncselekmények miatt egy másik tagállamban (non bis in idem). Ezt az elvet az Európai Unió alapjogi chartája is megerősíti, és szorosan kapcsolódik a joghatóság kérdéséhez is. Ez 2005 első félévében egy zöld könyv témája lesz. Mindamellet meg kell említeni, hogy az ítéletekről való tervezett információcsere módja nem lesz megfelelő a non bis in idem címen történő megfelelő információáramlás biztosításához. Tulajdonképpen azok azok a határozatok, amelyekben a bíróság nem állapítja meg a bűnösséget (eljárás megszüntetésére vonatkozó határozat vagy felmentés) a leggyakrabban nincsenek bevezetve a nemzeti büntető nyilvántartásba, hanem non bis in idem címen kell őket nyilvántartani.

35. Az egyik tagállamban kihirdetett ítélet egy másik tagállamban is hatályos lehet, amennyiben ennek kell végrehajtania. Itt egy másik problémakörrel van szó, ahol is az ítéletről szóló tájékoztatás kérdése másodlagos, mivel egy ítélet végrehajtása feltételezi az ítéletet hozó, vagy pedig az azt végrehajtani kívánó tagállam aktív eljárását (például egy letartóztatási parancs végrehajtásának megtagadása). Ezeket a kérdéseket egymástól függetlenül kell megvizsgálni. Nemrég egy osztrák kezdeményezést nyújtottak be ebben a tárgyban.

36. A jelen fehér könyv tehát arra szorítkozik, hogy elgondolkodtasson arról, hogy a fent említett információcsere révén megszerzett információknak milyen jelentőséget tulajdonítsunk egy másik tagállamban más cselekmények miatt indított új büntetőeljárás esetében.

37. Az 1959. évi egyezmény nem foglalkozik azzal, hogy milyen joghatást kell tulajdonítani a külföldi ítéleteknek. A büntető ítéletek nemzetközi értékéről szóló 1970. május 28-i egyezmény⁵ erre vonatkozóan intézkedéseket helyezett kilátásba,

⁵ Szerződések sorozat 070. Ezt az egyezményt 9 tagállam ratifikálta 2004. október 19-én.

de csak nagyon kevés tagállam ratifikálta. Uniós szinten csak egy — az euró védelméről szóló szöveg — szól a visszaesésről⁶.

38. Jelenleg a nemzeti jog döntheti el, hogy milyen hatályt tulajdonít a külföldi büntetőítéleteknek. Ez gyakran behatárolt.
39. A nemzeti jog keretei között a korábbi büntetőjogi ítéletek hatálya többféle lehet. Befolyásolhatják :
 - a büntetőeljárás törvényt magát (például az alkalmazható eljárástípus, ideiglenes fogvatatás szabályai) ;
 - az ítélethozatalkor alkalmazható eljárás típusát (például az illetékes joghatóság megválasztása), a bűncselekmény minősítését és a büntetés megválasztását (nem lehet például felfüggesztett büntetést kiszabni büntetett előéletű személyre);
 - a büntetés végrehajtásának módját (az előzetes szabadlábra helyezésre vagy büntetésmódosításra vonatkozó intézkedések másképpen alkalmazhatók a büntetett előéletűekkel szemben), és a büntetések „összesítését”.
40. A tagállamok szerint a korábbi büntetőítéletek hatályáról a törvény rendelkezik vagy pedig ez egyszerűen a bíró megítélésére van bízva. A többi tagállamban kihirdetett ítéletek figyelembe vétele mindkét esetben gyakran korlátozott. Annak érdekében, hogy ez a működési zavar megszűnjön, a Bizottság egy olyan kerethatározat tervet fog benyújtani az ítéletek határozatainak figyelembe vételéről, ami lehetővé fogja tenni a kölcsönös elismerés programjának 2. intézkedésében megfogalmazott célok megvalósítását.

⁶ HL L 329, 2001.12.14, 3. o.